

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xij. post Trinitatis. Text[us] eua[n]ge. Luce. x. c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. xii. post Trinitatis

qd ee vel n ee. Nos ei si volum⁹ aliquid ee: pcpim⁹ vt fiat. Ito qñ deus aliqd pcpit lz aliqn illud ee ñ velit: tñ se habzvt hō volēs. Et isto pceptū qd de⁹ fac dī: volūtas signi. qz. s. pceptū ē signū volūtaris in nob sctis nō in deo. Si ei de⁹ vellet fieri oia q pcpit: null⁹ posset agere pcepta dei: sicut null⁹ p⁹ et⁹ volūtatē resistere. Volūtas q bñplaciti sp implet: ñ volūtas signi. Ad h⁹ argumētū q dico q chris nō voluit illos tacere volūtatē bñplaciti: qz oīno tacissent: nec ēt voluntate signi qst eos obligaret ad pcpim: qz dī scripsit ho. sup Bar. q talles ñ peccauerūt. Nec tñ i chro fuit duplitas: qz in suo pcepto ñ ondebatur ñ si q spē qntū i se erat apperebat latere: ñ aut ondebatur se eos velle obligare. Vñ ipi vidētes q ex hūilitate pcpiebat: acceperūt illō pceptū qst deprecationē. z nolētes eū exaudire: ne ipi ingrati viderēt sicut ille videbat hūil: magnificabāt eū z publicauerūt factū. Vñ secreta ē mag⁹ laus chō i turba. Vñ subdit. (z eo ampl⁹ adstrabatur). s. rā isti q turbe. q de hūilitate chōi z miraculis ei⁹ stupebāt dicētes. Bñ oia fecit: z surdos fecit audire z mutos loqui.

Sozialiter docemur q q qruno glo⁹ rā hūilitant. z q hūilitant se exaltantur ab alijs v⁹ a deo. Hiero. Cūitas i mōte postea vult qz circūspecta abscondi nō pōt: z humilitas sp pcedit glām. Nec ille. Itē instrumur iuxta doctrinā Theophili dicentis. Docemur at ex h⁹ scti cui bñficia elargimur minime applausus z laudes appetere. Cū ho accipim⁹ bñficia bñfactores pdicare z laudare: qñis noluerint. Nec ille.

Dñica. xij. post Trinitatis.
Text⁹ euāgē. Luce. x. c.

BEati oculi q vident q vos videris: Dico em vobis q mlti ppbere z reges voluerunt videre q vos videris z nō viderūt z audire q audistis et nō audierūt. Et ecce

qdā legispius surrexit tentās illū z dicēs: Magister: qd faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eum. In lege qd scriptū est. Quō legis? Ille rōdēs dixit. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: z ex tota aia tua: z ex oibus viribz tuis: z ex omni mente tua: z proximū tuū sicut teipm. dixit illi. Recte respōdisti hoc fac z viues. Ille aut volens iustificare seipm: dixit ad Iesum. Et qd est meus prim⁹ Suspiciebat at Iesus: dixit hō qdaz descendebat ab hierlm in hiericho z incidit i latrōes. Qui etiā despoliauerūt eū: et plagis impositis abierūt semiuuo relicto. Accidit aut vt sacerdos qdā descenderet eadē via: z viso illo p̄teruit. Sili z leuita cum eēt sec⁹ locū z videret eū: p̄transt. Samaritanus at qdā iter faciēs venit sec⁹ eū: z videns eū misericordia mot⁹ ē. Et appropians alligauit vulnera ei⁹: infundēs oleū z vinū: z imponēs illū in iumentū suū: duxit i stabulo z curam ei⁹ egit. Et altera die prulit duos denarios z dedit stabulario z ait. Curā illius habe: z qd cūqz superogaueris: ego cū rediero reddā tibi. Quis horū triū videt tibi prim⁹ fuisse illi q incidit i latrōes? At ille dixit. Ille q fecit misericordiaz i illū. Et ait illi Iesus. Vade z tu fac similiter.

BEati oculi q vident que vos videris zc. Lu. x. Sic de b. Amb. lib. de officijs. multplex oli fuit de felicitate optinio. Quidā ei illā posuerūt in corpore
k

voluptate: vt epicur^o. Qui quis dilige-
ter excoluerit frutes vt restat s. Tho.
sup li. Eth. in h^o fecit vt detior frue-
ret corpis voluptate. Quidā vō illā po-
suerūt i anisture z qdā extiori honesta-
te: vt piparetici. Quidā vō i cognitioe
di z vltioe. vt chriat. cū qb tñ ēt pipare-
tici potissime Aristoteles quētū: qz pñ
cipalr dicit illā pñstere in nobilissima
opatioe. nobilissime potēte respēu no-
bilissimū obiecti: vt z i lib. Eth. quis se
ciudario pñstiat i alijs vruof opib. Ista
ā nobilissima opatio ē iellectio di: qz i
relect^o nobilissima potētia: z dñ nobilissi-
mū obiectz. Hāc g opinioz saluator pñfir-
mat i pñti euāge. i q rāgūf tria pñcta.
q s^t Instructio Tercatio Iustificatio.
Quātū ad pñmū litteralitē sciēdū ē: q
chris nos instruit vbi sit vera felicitas
z bñtudo. dicit ad discipulos suos (Bri-
ocli q vidēt q vos videris) Sz ptra: qz
bri q nō viderūt z crediderūt. Jo. xx. So-
lutōem vide dñca i octa. pascē. Vbi sci-
endū ē q apli duo videbāt. s. diuitatem
chri fm mētē. z hūanitatē eiusdē fz cor-
pales oculos. In his aut duobz pñstie fe-
licitas z pñmū nrm. In pmo qdē felicit-
tas cēntalis. i scdo vō accidētal. Et lz
hūanitas chri videat oculo corpali. tñ pñ
videri oculo nō glificato: vt viderūt apli.
z glificato: vt videbūt scē i pñta. Silt
diuitas pñ videri p aprā vñsionē pñte et
p fidē vie. Qui g vider diuitatē chri p
vñsionē pñte z ei hūanitatē p oculū glī-
ofū ē pfectissime brūs. Qui āt vider di-
uitatē p fidē purā z viuā: brūs ē i spe et
si nō in actu. Vñ ps. Bri imaculati in
via. Et si tal videat ēt chri humanita-
tē: vt factebāt apli: talis erit adhuc be-
artio: Viderūt ei apli chri gñosā pñtia
pñti i assūpra hūanitate: vt z. j. Joā. j.
Scdo scit atē vite i et^o pñsationē: iuxta
illd Baruch. iij. Postea in tris vñsus ē
z cū hoibz pñsationē. Tercio ei^o pñtē i
miracloz opatioe. Lu. ij. Rep^leti sūt ti-
more magno: dicitēs qz vidim^o mirabi-
lia hodie. Quarto ei^o glā in transfigu-
ratioe: vt pñz Lu. ix. Quinto eius pñtia
rē i paupz misatioe. Mat. vij. Dise-
recor sup turbā. Sexto ei^o māfuerudinē

in opprobrioz supportatioe. Joā. ix.
Vos inhonorastis me. Et seqt. Ego nō
qro glā meā. Septio ei^o feruore i pñti
cartōe. Jo. vij. Itēz diluculo venit in
tēplū Vñ vt pñz ex euāgelistaz decursu
p mltos annos pñtue z incessant docu-
it: z discurrebat pedes. Octauo ei^o pa-
tiaz i vulneribz z passioe. Vñ dñ: Mat.
xxvij. Iesus āt nihil loqbat ita vt mira-
ret pñes zc. Dia āt hec fide z certitudie
videbāt. Et sic chris brūs dñ aplos. Nō
āt fuerūt bri pharisei: qz nō viderūt di-
uinitatē p verā fidē: sed bri post^o a chro
dlecti sum^o nos q fide viderūt q apli fide
z corporeo sensu viderūt. Et illi: Dul-
ti iudeoz viderūt chm diuina opantem
corpali ituitu: nec tñ oibz bñficio cō-
uenit. Nō ei crediderūt neqz viderunt
glā ei^o oculis mētē. Beatificati g sūt
oculi nri q fide viderūt vñ p nob hoiez
factū. Hec ille. Et licz beartiores fuerūt
apli q pñte z reges. tñ ēt illi fuerūt bri
qz p fidē viderūt z desiderauerūt vide-
re oculo corpali chm: sed nō viderūt. Vñ
sbdit (Dico ei vob q mlti pñte z reges
voluerūt videre q vos videris). s. me in
carnatū (z nō viderūt: z audire q vos au-
ditis). s. secreta celestia ex ore meo (z nō
audierūt) Et notāter euāgelista dñ mul-
ti z nō oēs fm Origenē. qz viderūt chris
aliquoz: licet pauci. Vñ d Abraā dñ q
vidit diē chri z gaul^o ē: vt dñ Jo. vij.
Et fm Chry. cū dñ mlti: debem^o itell-
gere oēs: qz lz aliq eoz viderint chris: nō
tñ viderūt q viderunt apli. s. pñsante
deū int hoies z loqntē eis sic frat loq^o
ad fres.

Moralitē instrumur q sp debemus
chm z ei^o doctrinā atqz opa pñplari:
qz bri sunt talis oculi. Vñ dñ aplus ad
Heb. xij. Aspiciētes i auctore fidi z cō-
sumatozē iesū: q pposito sibi gaudio sus-
tinuit crucē pñsationē pñte.

Quantū ad scdm litteralitē sciēdū ē
q saluator dixerat q noia discipuloz
erant septra in celis: iō fm Bedā quidā
legisperitus. i. doctor in lege Moyli in
hūmpit occasione tentādē chm. i. sup
mēdi exptimentū de eo qntū sciret z qua-
rū nesciret. Unde seqt (Et ecce qdam le-

Domica. XII. post Trini.

gl'p'te' surrexit t'et'as eū z ol. Iste fm
L'it'it. erat d' nūcro alt'q'z loq'itū: q' circū
sb'at r'g'ioes: d'r'ab'eres ch'io z d'ic'eres q'
iue'it'ia loq'ret. Voluit g' eū puocare: vt
d'r' idē. L'it'it. q'it'is aliq'd d'ic'ez z d'oy
sen ol. (D'gr' q'd faciēdo vitā et. possi.)
i q' s' s'it' sc'p'ta no'ia iustoz. Sed' (Ar' il
le d'ic'it ad eū. In lege q'd sc'p'tū ē: quō le
gis: Ad itellectū at' r'it'iois quā legis
p'it' r'ndet sc'iedū est iuxta doct'ina scri
Tho. ij. ij. q. xlij. q. Deut. vj. p'cepit vt
de' d'ligat ex toto corde: ex tota aia: et
ex tota fortitudine. S3 Dar. xij. z Lu.
x. ponit eadē tria. s. cor/aia/z vires seu
p'it' q'd idē ē q'd fortitudo: z addit mēs.
S3 Dar. xij. ponit duo. s. cor z aia:
z d'imittit/ex tota fortitudine: z addit/ex
tota mēte. Op'z g' vt d'elarem' q'ruoz
scz cor/aia/z fortitudinē z mētē. qz si all
qd hoz alcubi omittit: h' ē qz i alijs itel
ligit. Est g' sc'iedū q' p' cor h' fecit vo/
lūtas. Nā sic cor ē p'ncipiū oiz corp'alitū
morū: ita volūtas ē p'ncipiū oim spl'
ritualitū: marie q'ntū ad it'it'ioem finis:
q' ē obiectū charitat'. Tria at' sunt p'nci
pia spūalitū actū: q' p'ncipia ad op'adū
ex volūrate mouent. s. itellec' q' hic d'r'
mēs: z appetit' sensitū q' h' d'r' ania: et
vis ex'cutiua q' h' d'r' fortitudo siue p'it'
vt vires. P'cepit g' nob' q' it'it'io nra fe
rat i deū: q'd ē deū toto corde d'ligere: z
q' itellec' subdat d'o/credēdo ea q' de'
suber credere: z q' appetit' sensitū re/
gule' fm deū: z q' act' ext'ior obediat d'o
D' g' (Ar' ille r'ndēs d'ic'it) supple i lege
sic lego. D'liges d'nm deū tuuz ex toto
corde tuo ita q' tu' finis sit de' (z ex to
ta aia tua) ita q' tu' affect' sensitū re/
gule' fm rōnē (z ex oib' virtūb' tuis) ita
q' act' tui ext'iores sint fm legē dei (z ex
oi mēte tua) ita q' itellec' tu' subdat
deō. S3 p' q' h' mēbz nō inuenit' i tota
lege veteri. Ad h' d'r' Bozza q' iō d'r' ibi
sc'p'tū: qz d'educit ex sc'p'tis (z primū tuū
sic teipm) Est at' sc'iedū q' ly sicut aliq'n
ip'ortat eq'it'atē. z sic amare primū sic
teipm: ē amare illū rātū q'ntū q's teipm
amat. Iste at' mō null' tenet amare p'
t'mū vt teipm. qz ordo charitat' req'rit
vt q's se pl' q' prim' amer: vt p'z. ij. ij. q.

xxvj. Aliq'n p'o ly sicut ip'ortat illud
nē. z sic ille amat prim' vt teipm q' illuz
amat ad eūde' finē vltim' secū: qz. s. vult
ei felicitatē et'nā: z illa p' q' ad illā venit
. s. p'it'utes z g'ram dei z alia inq'ntū sūe
p' bono aie ei' Et isto mō tenemur ama
re prim' sic nosipos. i. eo mō q' nosipos
amam': s3 n' rātū q'ntū nos amam'. S3
nunq'd p'r hō ista i hac vitā iplere: R'nd
det s. Tho. ij. ij. q. xlij. q. possum' iple
re ip'fecte nihil. s. agēdo q'd repugnet p'
fecte vntōi aie ad deū: q' ē finis dei in h'
p'cepto: n' at' possum' iplere p'fecte: prin
gēdo. s. ad p'dictū finem: s3 h' erit i p'ia.
Dupl'r em' p'r aliq'd p'ceptū iplert: pura
si d'ix p'cipiat vt pugnet. Vno mō p'fecte
cte: pueniēdo. s. ad finē p'cipiēz: pura vt
ctozia. Alio mō ip'fecte: qz. s. h' n' p'uat
q's ad finē: pura victozia: tñ nihil facit
ip'ugnās victozie: vt pura si pugnet fm
q' pugre debuit. i. fm d'isciplinā milita/
re. Sic g' n' peccat miles q' recte pugre: z
tñ n' vict'. Ita z q' nihil facit z deū siue q'
nullū mortale cōmittit: z tñ n' toto cor
de vnt' deo eo mō q' vntemur i p'ia: nō
peccat: q'si h' p'ceptū n' obfuer. Quia p'o
oia p'cepta diuina ordināt ad dilectōem
dei z pri: iuxta illō Dar. xij. In his
duob' mādat' vnt. lex p'e z p'p'he. iō sub
iūgit (D'ic'itq' illi Recte r'ndit: h' fac z
v'fues) vitā et'nā z imortali.

Doralit' docemur q' nō ē semp' r'ndē
dū dure interrogātib' ex mala volūta/
te. Nā saluator t'et'ati se benigne r'ndit:
z d'ic'it ei' cōmēdauit.

Quartū ad tertiū l'ral'r sc'iedū ē q' tpe
illo fuit mag' q'stio inf' phariseos z scrib'
bas q'd eēt maximū mādatū leg'. Qui
dā em' dicebāt q' sacrificare d'o erat ma
ximū op' q'd p'riet ad lat'ia. Quidā p'o
p'ferebāt opa p'ietat'. Iste g' scriba siue
doctoz infrogauit ch'im de duob'. s. q'd
faciēdo vitā et'nā possiderz: vt d'r h' Lu.
z q'd eēt maximū mādatū i lege: vt d'ic'it
Dar. xij. z Dar. xij. Et h' dico suppo
sito q' fuerit idē scriba de q' isti z illi lo/
quūt: q'd tñ n' h'eo certū: q'ntis hec teneāt
cōit' expositozes. Iste g' scriba fm L'it'
rit. audita ch'i r'ndit eū cōmēdāt' i su/
p'bia elat' ē. s3 fm Alco. de L'it'. z illi
R ij

q̄s alios nō est elar^o in supbia: s; cōpū/
 ctus est i p̄bis eb̄it: q̄uis in p̄ncipio in
 terrogauerit malo fine. In ch̄is dixit
 ei: Nō lōge es a regno dei: vt pr̄z Bar
 ei. xij. Scdm̄ ḡ has duas opiones du/
 p̄l̄r exponit q̄d sequit̄. s; (Ille at̄ volens
 iustificare seip̄m) Nā q̄ dicit̄ eū sup̄bis
 se: dicit̄ q̄ voluit se iustificare. i. oñdere
 iustū q̄t nullū h̄iet p̄rim. i. sibi in iusti/
 cia cōparādū. v̄l q̄ voluit se iustificare
 inq̄ntū credidit se habiturū tale n̄sum a
 eb̄io p̄ q̄d oñderet se iustum. Alij ḡo di/
 cūt q̄ voluit iustificare seip̄m vere: ope
 re adiplēdo mādatū de dilectiōe p̄rimi
 Uerūtī etiā dato q̄ sit idē scriba: videt̄
 tenēdū cū sc̄tis q̄ nō sit cōpūct^o s; elar^o
 poti^o. Neq; h̄ p̄bat p̄ illū: nō longe es a
 regno dei. Pro q̄ sciēdū ē q̄ ille iterro
 gavit q̄d eēt maximū mādatū i lege. et
 ch̄is r̄ndit q̄ erat mādatū dilectiōis: et
 nō sacrificij. Et q̄ ille doctor tenebat
 h̄ac opione: cōmēdauit opione ch̄i dī.
 In v̄itate magister recte respōdit̄: vt
 pr̄z Barci. xij. Et ecōtra ch̄is videns
 q̄ sapiens ille respōdit̄: dixit: Nō lon
 ge es a regno dei. q̄d iō dixit: nō q̄ esset
 cōpūct^o: sed q̄ rectā opionē seq̄bat i
 p̄dicra q̄oe. Et iō d̄t glo. q̄ lōg^o distāt
 ignozātes ḡ sciētes. Et Ch̄y. d̄t. q̄ l̄z
 nō eēt lōge: tñ distabat a regno dei. Se
 quit̄ (Dixit ad Iesum. Et q̄s est meus
 p̄rim^o?) q̄t diceret in anio suo fm̄ El
 ril. z Theo. Pare nō habeo in iusticia:
 vt statim subiūgar̄ hūc se semp̄ dilex̄i/
 se si ch̄is r̄ndisset vt cogitabat. No/
 rādū ḡo q̄ p̄rim^o d̄t p̄mo carnali p̄inā
 tate. ps. Amici mei z p̄rimi mei aduer
 sum zc. Sc̄do religioē: vt oēs ch̄iant.
 Eccl̄. xv. Exaltant̄ illū ap̄d p̄rios su/
 os. Tertio pietate: vt soli boni: vt pat̄z
 hic. Quarto nature p̄formitate: vt oēs
 hoies: vt h̄ ch̄is p̄cludere vult: exceptis
 d̄anar. (Suspicies at̄ Iesus dixit) For/
 re suspexit̄ d̄ns ad celuz suspirādo: q̄ id
 q̄d volebat dicere sc̄bat calamitatem
 hūani gn̄is. Nā sequit̄ (Hō q̄dā) Sc̄dz
 aliq̄s istd̄ nō fuit res gesta: s; p̄bola. s;
 fm̄ alios fuit res gesta. q̄z int̄ hierl̄m et
 hiericho erat. silua magna seu desertū:

in q̄ latrones cedēs z p̄das exercebant.
 Sed siue sic sit siue sic: sciēdū fm̄ Bor/
 rā q̄ statim saluator poterat r̄ndere z ol
 cere: ois hō est p̄rim^o tu^o. s; voluit indu
 cere exēplū: vt ex respōsiōe scribe p̄inā
 ceret eū defalsa sua opionē. Iudē em̄
 nullū existiabāt p̄rim nisi iudos. Ch̄i
 stus aut̄ voluit p̄bare q̄ ois hō est p̄ri/
 mus oī hoī: argūēs a maiorē: vt patebit
 Dicit̄ ḡ q̄ ille hō descēdebat a hierl̄m i
 hiericho) Hierl̄m em̄ ē in mōtib; z hie/
 richo i cāpestrib; (z incidit in latrones:
 q̄ etiā despoliauerūt eū: z plagis impo
 sitis abierūt/ semitius relicto) vel q̄ il
 le voluerat se defendere: vt q̄ ab eo la/
 trones cognoscebant: z p̄sequēter t̄men/
 tes ne p̄deret eos: voluerūt illū occide/
 re. His em̄ de caus̄ p̄sueuerūt vulnera
 re. (Accidit̄ at̄ vt sacerdos q̄dā descēde
 ret eadem via) Iste q̄ fuerat vulnerat^o
 credit̄ fuisse iude^o. z h̄ tener Hugo car.
 z videt̄ idē sentire Aug. de p̄bis d̄ni. z
 p̄nt̄ ip̄e z sacerdos q̄ illac trāsibat erat
 eiusdē gētis (z v̄llo illo p̄teriuit) dur^o z
 crudel. Iste sacerdos videt̄ fuisse crude
 lior feris. Dicit̄ em̄ brūs Tho. sup̄ ps.
 xxxvij. q̄ null^o est ita crudelis q̄ nō com
 patat̄ naturalr̄ afflicto. In vt idē ait
 z exp̄ientia docet: canis nō mordet ta/
 centē. Iste ḡ fecit̄ zra naturaz: z videt̄
 fuisse crudelissim^o (Silt̄ z leuista) Leu
 ita est p̄sona sacra q̄ sacerdoti imēdiate
 sūmistrat̄ in sacrificijs diuinis (Lū eēt
 ei genere p̄pinqu^o: fm̄ Theo. z Aug. de
 p̄bis d̄ni (Samaritan^o aut̄ q̄dam) Sa
 maritan^o z iudē int̄antū fuerūt inimic^o
 ei q̄ nō contebant. In z mirabat̄ mult
 er samaritana q̄ ch̄is q̄ iude^o erat postu
 laret ab ea aquā (iter faciēs) Erat enim
 extra regione suā z pegrin^o: z p̄nt̄er cū
 magno incōmodo poterat gerere curā
 vulnerati: z tñ (venit̄ see^o eū) vt videret
 q̄dnā h̄iet (z vidēs eū) i r̄ntis doloribus
 (miserdia mor^o ē) q̄uis eēt d̄ gēte z p̄lo
 inimico (z appropiās). i. appropiāns
 fm̄ locū z cōpassionē (alligauit vulne
 ra ei^o ifundēs oleū) ad dulcorādū (z v̄l
 nū) ad purgādū (z ipōnēs illū i iumētū
 suum) ip̄e em̄ pedes iuit z fore lectio: ḡ

Dñica. XII. post Trinitatis

ante fratres in equo: qz amor fraterne copas
fiois portabat eum (duxit in stabulum) Sta-
bulum dicitur statio bouum. et sic aliis erat locus
pastorum in deserto. sic reuera videtur fuisse ho-
spitium in itinere pauperum et refecturium
Hoc ei expresse innuit Chrysostomus. qd stabulum
ecclesie comparas ait. Est ei stabulum ecclesia
qz itinere mundi lassatos suscipit: et ubi vi-
ator lassus reficitur. Hec ille. (et cura illi
egit. Et alta die prulit duos denarios
et dedit stabulario). i. hospitium (et ait. Cu-
ra illi habe) Denarius prope fuit numerus ar-
gentis valens decem numos vsuales. i.
quos. sed tñ ampliato vocabulo ois nu-
mus argenteus dicitur est denarius. Vñ de
narij qd iste obrulit p salute et expensis i-
firmi credunt fuisse magni valoris: sic
alibi sunt numeri argentei valoris ma-
gni Ut qd ei iste samaritanus qz videtur
fuisse homo nobilis p qd i hospitio habuisset
firmum p vna die prulisset. xx. obolos. p
expensis factis et factedis. Fuisse ei veri-
sibile h et rusticum. Sed credo qd duo dena-
rii fuerat duo argentei: qz argentei valebat
duos aureos vs circa. Et idē credo d ar-
gentis qbz et ebis vendit: et ager achel/
demach empit. (et qd dicitur superogaue-
re ego cum rediero reddam tibi) adducto qz
exemplo chris itē dicitur cludere possitū suū
i ista clusione. qz ois creatura rationalis
cui possum exhibere misericordiam. vñ qz pos-
sum misericordiam suscipere et nō primus. Dicit qz
(qd hoc trisū videtur tibi primus fuisse et qz
incidit i latrones) Ut ne fuit sacerdos
aut leuita qz erant genere vicini: aut sa-
maritanus qz erat inimicus. (Et ille dixit.
Qui fecit misericordiam in illis.) Ex hoc arguitur
duplex. Primo sic. Si quis homo esse posset qz nō
esset nō primus: ille maxie esset inimicus. Sed
hē falsū: qz scriba testat qz samaritanus
fuit primus iudeo vulnerato inimico. Er-
go nullus homo ē qz nō sit nō primus. Si ei in-
imicus ē primus: multo magis alij. Secundo ar-
guit Aug. de doctr. christiana sic. Proximus
ē cui exhibenda ē misericordia. sed exhibenda ē ois
bus qbz potest exhiberi: et inimicis dicente
dño: Benefacite his qz oderunt vos. Ergo
primus ē ois cui potest misericordia exhiberi. Et
qz nō possū esse primus tibi nisi tu sis pri-
mus mihi: cuius ista sunt correlatiua sic et vi-

clina. tō sequit qz etiā primus sit qz potest
sedam facere. Et his sequit qz primi nri
qd diligere renemur sint Primo ipse tes-
sus chris: saltē in qntū homo qd qd sit in qn-
tū deo. Secundo angeli bti. Tertio bti aie
Hi sūt pri qz potest impedere nobis misericordiam
Quarto aie qz sūt i purgatorio. et Quin-
to oēs vsuentes i carne. Hi autē sūt pri-
mi qz eis possum impedere misericordiam. Et
abolus autē et oēs denarii nō sūt primi nri
tō tandē clulit saluator. (Hoc fac et vi-
ues). i. impede misericordiam. qz illa facit esse po-
timum potius qz generis propinquitas. Hec
oia sūt de mere Aug. ubi s. Est autē sel-
endū qz si p dicitur nō fuerit res gesta: s;
pabolā dicit saluator: assignat aliis sen-
sus litteralē qz tñ est allegoricus. Si res iste
vere fuerit gesta. Sine qz fuerit sic sine
sic. Dicit sic. (Hoc qd dicit. i. adā f. Orig. vñ
gen. hūanū s; alios descendebat) p pccm
(ab hta s; id ē a celesti vita et felicitate
s; Aug. de q. euāg. vñ a paradiso i quo
oia qz videbat erant ad pacē ei. s; eūdez
p Dela. i. i btercho). i. i mōm: s; eundē p
Delag. btercho ei in ptra luna. et s;
gnificat hūm secti variationē et icidit i
latrones). i. in diabolum et angelos ei. s;
Chry. Amb. et Aug. ptra Delagium (qz
et despoliauerunt eum) bonos. i. morū ois
namētis: et iusticia originali et grā dei: et
omnib; fructib; moralib; infusis: et bre-
uiter s; Amb. omnib; indument; gratie
spūalis (et plagis impostis) qntum ad
malas inclinatioēs qz in natura remāse-
rūt (abierūt semitudo relicto) s; Augu-
stinū ptra Dela. homo aut post pccm fu-
it semitudo. i. p mediocritate viuus in qntū
habuit qd ē libez arbitriū: sed nō taliter
vt posset redire ad eternā vitā quā pcc-
derat. iō carēs pccis vrb; iacebat. Ut
s; Theo. semitudo ē: qz aia qd ē imorra-
lis est sed corp⁹ mortale. Ut semitudo:
qz plene nō poterat operari opa vsul. i.
fructuosa: qz licet ab eo nō fuerit sublata
natura. fuit tñ diminuta habilitas ad
bonū i natura pura: et fuit inducta mala
cupia. Negligētia autē ad bene opandū
et inclinatio ad malū: sūt cā facendū
sine opib;. Secūm Chry. aut p sacerdotē
tē intelligit Aaron: et p leuitā moyses.

Tractatus II

z neuter potuit curare vulneratū. Vel
sz Aug. p sacerdotē itelligit rps legi i
q mandabant sacrificia. Per leuita po
rps pphaz. Per samaritanū po itelligi
tur chris sz Aug. de x bis dñi: qz samari
tan^o interpretat cultos. Hic samaritan^o sz
Ambro. des. edit n p pctm: sed p incar
natiois mysteriū. z venit sec^o. i. ppe ifir
mū sz Aug. eo q venerit i similitudie car
nis pcti: quis n in carne pcti. Alligare
vulnera sz Augu. est pdonare et pece
pctā. Oleū sz spm ē p solatio spet. Sed
vinū ē exhortatio ad opandū. Vel oleū
fm Amb. ē remissio pctōz. Vinū po ē
pceptū q mala cohibet. Vel oleū sz Bre
go. ē pteras. vinū po iusticia z timor lu
dicij. Vel oleū fm Theo. ē pversatio hu
mana chris: vinū po oluia q vtroq nos
saluat chris. Vel fm Chry. oleū est chris
fma: vinū ē sūguis passionis. Sumētū
fm Amb. ē caro: cui nos iponit dū pro
nob in cruce patit. Stabulū ē ecclesia sz
Chry. i. q pegrini z qescūt i spe celestiu
a terrenis laboribz: z reficiunt pbo dei
Alter dies fm Amb. est dies resurre
ctōis. duo po denarij fm eūde sūt duo
testamēta q imaginē pferūt eterni reg
Stabulari^o ē eccleie plac^o. Amb. Bea
tus q stabulari^o q alteri^o vulnera curas
re p. Brūs ille cui dixit iesus: qdēuqz
superogaueris reddā tibi. Nā qn reuerte
ris dñe: nill iudicij die. Nā lz vbiqz sis
sp: z stās i medio nrm auertaris a nob.
Erit tū rps q vniuersa caro te respiciat
reuerentē. Reddes q qd debes. Bri q
bug es debitor. Utinā nos sim^o idonei
debitores: si qd accepim^o possim^o exoly
uere. Hec ille.

Moralit^o pdicta exponunt de pctōre
qlibet descendere a statu iusticie i pctm
mortale. Hic spoliat a demonibz bonis
grē: z vulnerat i bōis nature. z relinqt
semitiu^o: qz tollit ab eovita grē remanē
te vira nature. Cui chris appropiqns in
sacro pnie alligat vulnera ei^o: infūdēs
oleū mie cū vino iusticie: ductoz i sta
bulū. i. eccliam vbi simplices reficiunt.
Et alta die. i. i die pfectōis: pma ei su
it pccatōis: z scia satisfactōis. Dedit
placo duos dnarios. i. itelligētiā diuie

z hūane legis dicēs. Curā illi^o habe: sa
lutarē pniā imponēdo. z qdēuqz supe
rogaueris vltra pcepta ad q qlibet tene
tur: reddā tibi i vira eterna.

Dñica. xiiij post Trinitatis.
Text^o euāg. Luce. xv. c.

Dum iret Iesus in hies
rusalē: transibat per me
diā samariā et galileā
Et cum ingrederet qd
dā castellū: occurrerūt ei deces
viri leprosi: q steterūt alonge z
leuauerūt vocē dicētes. Iesu p
ceptoz miserere nri. Quos vt vi
dit dixit. Ire ostēdite vos sacer
dotibz. Et factū est dū irēt: mū
danti sūt. Vn^o autē ex illis vt vi
dit qz mūdatus est: regressus ē
cū magna voce magnificās de
um. Et cecidit i faciem ante pe
des ei^o: grās agens Et hic erat
samaritanus. Rūdens autē Ies
us dixit: Nōne decē mundati
sūt: Et nouē vbi sūt. Nō est in
uētus q rediret et daret gloriā
deonisi hic alienigena. Et ait il
li Surge z vade. qz fides tua te
saluum fecit.

Dum iret Iesus in hies
rusalē transibat p mediā sa
maritā z galileā Luce. xvij.
In pñit euāg. rāgūt tria pū
cta q st Postulatio Sanato Repbēto
Quantū ad pñū literalit sciēdū est
q samaria aliqñ signat reglam ciuitat
tē. aliqñ pñictā. Nā cū pls dei. xij. tri
bubz prieret: sub Roboā filio salomōis
stulco: diuisū est regnū ei^o: z remāserūt
sibi due tribu. i. iuda et bentamin. reliq
āt. x. fecerūt sibi regē hieroboā: vix. iij.
Re. xij. z sedes rgnū. x. tribuū fuit sama
ria citas. Sz captiuat. x. tribub^o p na
bucho. regē baby. misit idē rex gētes q